

Lille men vågen

- Som navnet vidner om, stammer pomeranian fra Pommeren i Tyskland, siger Vinni og Jan Jacobsen, opdrættere af racen gennem ca. 30 år under kennelmærket Soffie. - Racen nedstammer fra den tyske spids, der også blev brugt som rottehund. Formentlig er pomeranianen opstået som selvstændig type uden indblanding af andre racer. I dag har den sin egen racestan-

Mød her pomeranianen – den mindste af spidshundene

■ Tekst og foto: Wiegaard/Tine Luther

dard, men det eneste, der adskiller den fra de øvrige tyske spidser – klein-, mittel- og grossspitz – er størrelsen.

- Pomeranianracen kan føres tilbage til omkring det 17. århundrede. Dengang var den noget større – omkring 40 cm høj. Hundene blev brugt som rottehunde rundt omkring på gårdene, og det var egentlig ikke nogen særlig populær race,

førend dronning Victoria blev betaget af den og begyndte at opdrætte den. I Tyskland brugte mange at aflive de mindste af hvalpene, eftersom man ikke regnede dem for at være levedygtige. Dronning Victoria ville gerne have de små hunde, så hun samlede nogle af dem, der ellers skulle have været aflivet og grundlagde sit opdræt på dem. Dette bevirkede, at racens størrelse efterhånden blev mindre til de 18-22 cm, den er i dag. I takt med at racen blev udviklet i England, overgik den fra at være rottehund til at blive selskabshund.

- Selvom pomeranianen oprindeligt stammer fra Tyskland, er den langt hen ad vejen udviklet af englænderne, og i dag importerer selv tyskerne en del hunde derfra samt fra USA.

Kendt i Danmark via Spies

- Pomeranianen har været en del år i Danmark. Den blev først og fremmest kendt via Simon Spies, der havde et eksemplar ved navn Archibald. Han var berøgt for at slæbe hunden med sig overalt. En gang var den endda med, da han skulle på tv, men det endte med, at tv-folkene måtte tage den udenfor, fordi den gøede for meget i studiet.

- Racen er dog ikke mere udbredt, end at man kun kan tælle omkring 150 DKK-registrerede eksemplarer – et antal der har ligget stabilt i de 30 år, vi har haft racen.

Lille men robust

- Fordi pomeranianen er så lille, som den er, er der en tendens til, at folk behandler den som om, den var skrøbelig. Det er den ikke! Det er robuste hunde, og de skal behandles som hunde. Vores går ude det meste af tiden, hvilket de holder meget af.

- Vi oplever også ofte, at folk ikke regner racen for noget – eller for en lille tæppetisser – fordi den ikke er så stor, og det kan man altså godt blive lidt træt af i længden. Det er faktisk en utrolig intelligent og aktiv hund, som man kan have megen glæde af.

Kræver et aktivt liv

- En pomeranian er ikke en hund for hvem som helst, siger Jan Jacobsen. - Den kræver virkelig noget opdragelse, ellers kan den blive en irriterende gø-maskine. Det er en meget aktiv hund, og får den hverken

Det kræver nogen tid at holde en pomeranians pels. Den skal gennemredes en gang om ugen. Hvis pelsen er ordentligt holdt, tager det ca. en halv time. Kroppen faconklippes lidt, og hår fra ører og poter fjernes.

DKK registrerer omkring 30 nye pomeranians om året.

Pomeranianen er en legesyg og aktiv hund, der ikke stiller sig tilfreds med udelukkende at ligge på sofaen. Den skal beskæftiges og motioneres godt hver dag. I flok er pomeranianen vældig god til at beskæftige sig selv.

opdragelse eller afløb for sin energi, kan den blive uregerlig. Det er en aktiv hund, som kræver et aktivt liv. Den har det ikke godt med bare at ligge i sofaen. Så vil man have en hund, der er fin at arbejde med, er pomeranianen et godt bud. Den er utrolig sjov at arbejde med, og den har virkelig meget hjerne. Jeg vil påstå, at man kan lære den hvad som helst. Tidligere gik jeg en del til lydighed, og jeg blev jo smilet lidt af, når jeg mødte op med min lille hund, men det holdt op, da de så, jeg var med i toppen hver eneste gang, vi var til konkurrence. Agility er pomeranianen også god til, fordi den er så gesvindt, og den bliver faktisk brugt en del til det i USA. Når vi snakker hundesport her hjemme, er det mest udstilling, man forbinder racen med.

- Selvom vore dages pomeranian ikke længere bruges som rottehund, mærker man stadig dens jagtinstinkt. Den tager typisk stand, og kan den komme af sted med at tage en fugl, gør den det gerne. Næsen fejler bestemt heller ikke noget, så man kan også gå spor med den.

- Som sagt vil pomeranianen gerne være ude, og den vil gerne have plads til at bol-

tre sig på, så den kan få afløb for sin legetyst. Det er en race, man nemt kan have flere af, og de har utrolig megen glæde af hinanden. I flok er de suveræne til at beskæftige sig selv.

- Det er også en meget nysgerrig hund, som nyder at komme omkring. På grund af dens størrelse er det jo også meget nemt at have den med, og den skal gerne have et par gode spadsereture dagligt.

Selvtilliden i top

- Pomeranianen har helt vildt meget selvtillid og tror vist, den er større, end den egentlig er, så man skal ikke stå og sove, hvis en større hund dukker op i nærheden, for pomeranianen kan nemt finde på at provokere en stor hund. Det er også en vagtsom hund, som altid gør opmærksom på, at der er nogen ved døren.

- I forhold til mennesker er pomeranianen ret selskabelig anlagt. Den er kontaktsøgende og snakker gerne med fremmede, men den ved godt, hvor den hører hjemme, og den knytter sig meget til sin ejer, slutter Vinni og Jan Jacobsen. ■

Nok er pomeranianen ikke stor, men der er masser af sjov og liv i den.